

SABADELL FEDERAL

Setmanari porta-veu del Partit Federal

Redacció i Administració: Jardí, 7 i 9

Els originals no's tornen.

Dels articles ne son responsables els seus respectius autors.

SUBSCRIPCIÓ MENSUAL

50 CÉNTS.

NOMBRE SOLT

10 »

Buen ejemplo

Otra buena lección acabamos de recibir de nuestros vecinos y hermanos los republicanos portugueses.

La reacción, que nunca descansa en la odiosa tarea de entorpecer la marcha progresiva de los pueblos, consiguió con sus torpes mañas, introducirse en la gobernación de la joven República, y a punto ha estado ésta de desaparecer envuelta en el cieno de una dictadura estúpida, que pretendía dar al traste con las gloriosas conquistas de los abnegados revolucionarios lusitanos.

Algunos espíritus elevados, llenos de santo patriotismo, han llegado a tiempo, con una rápida y acertada sedición militar, para salvar a su patria de la afrenta i deshonra en que la sumía un gobierno traidor, vendido al ultramontanismo, que solo estaba atento a servir los pérfidos i viles fines del mayor enemigo del bienestar y prosperidad de la noble nación portuguesa.

Nuevamente ha mordido el polvo en Portugal la negra teocracia, defendida por los falsos republicanos que tan impudicamente traicionaban en las honradas masas que con gran generosidad les habían confiado la custodia de lo más sagrado que una nación tiene: la Constitución.

Y lo morderá tantas veces como se atreva a asomar su criminal cabeza. Saben muy bien los portugueses cuanto les cuesta la tranquilidad nacional y el respeto de que son objeto por parte de los demás Estados, para dejar sin castigo a los gobernantes venales que sin escrúpulo alguno pretenden entregar el honor de sus compatriotas a los enemigos de sus derechos, de su paz i de su libertad.

Allí tendrán república por siglos toda vez que hay cohesión entre sus defensores e identificación de aspiraciones entre las diferentes clases sociales que integran el valeroso partido republicano.

Aquí, ¡ay! aquí vamos creyendo que no la tendremos nunca si antes no cae sobre nosotros la bíblica maldición divina, convertida en voraces i formidables lenguas de fuego justiciero y purificador.

En Portugal hay figuras como Bernardino Machado, Alfonso Costa y muchos otros que han sabido llevar una vida de continuos sacrificios hasta que han ganado para su patria el más alto grado de felicidad a que hoy por hoy puede aspirarse. Y ahí están, junto al pueblo, a quien siempre han guiado y salvado leal i desinteresadamente, dispuestos a continuar llenando de oro las gloriosas páginas de su historial político.

En España hay figurones como Melquíades Álvarez y otros por el estilo que han conseguido pasar la existencia con las más aristocráticas comodidades logrando que se tenga a esta desdichada nación, digna por

mil conceptos de ser grande y respetada, por la cuna de la barbarie, de la incultura y del fanatismo.

Los prohombres del republicanismo portugués acechan constantemente al enemigo sobre el que se lanzan al primer movimiento agresivo que le observan.

Los embaucadores del pueblo español espían sin descanso los menores gestos de los que mangonean el presupuesto para lanzarse también, como buitres hambrientos, sobre el escuálido cadáver del pobre y crédulo Juan Lanas que electrizado por su charlatanería, le confió el honroso e inmerecido encargo de procurarle su mejoramiento social.

Ahí tenéis a Iberia obrando de bien distinto modo en sus dos confines. En Lusitania, arrollando con estrépito a los que faltan a su deber; en Hispania aclamando a los farsantes sin vergüenza que venden con escándalo a la plaza pública la conciencia de los cándidos infelices que les encumbraron.

Urge que nos aprestemos los verdaderos republicanos a sanear *esto*. Precisa que trabajemos con ardor hasta desenmascarar a tantos traidores como se encuentran cazando ignorantes y presentarlos al público, así al desnudo, tal como son, para que les vaya conociendo.

Sobre todo aconsejamos a los amigos no olviden aquellas palabras de Jesús:

Por el fruto los conoceréis, pues se da el caso de que precisamente los que más han engañado a quienes les seguían, los que menos obran como deben y los que más fácilmente se venden, son los que llaman traidor a todo el mundo y en especial a quien no quiere, por ningún precio, vender la verdad de su conducta política.

Lo primero que le dice el salteador de caminos al infeliz viandante que cae frente al cañón de su trabuco es:

¡Dáte, ladrón!

F. MOLINER SALCEDO.

IDEOLOGÍES

L'AFANY DE VIURER

Un dels amors més poderosos que sent l'home és el de la vida. Aquest amor l'indueix a lluitar desesperadament contra llurs semblants dintre la societat cruel que'ns nega a satisfer-nos l'ansia que de viurer sentim tots. Per a que assolim una posició regular en qualsevol ordre, és precis prescindir per complert de tota noció del bé, és necessari que tranzim amb la vida inferior de la malícia i de la astúcia. Aquesta gimnasia de les costums i dels procediments baixos produeix el rebaixament dels caràcters, perquè en psicologia, lo mateix que en fisiologia, la funció cria l'orgue. Sotmesos a la vida inferior a exigències del medi, acabem per as-

similar-nos al nou estat psicològic i moral, i ja lo baix i lo ruí ens sembla natural i lo enlairat i gran ho tenim per impossible.

Les condicions socials tenen nostra vida, la de tots, a mercé de qualsevol aventurer; ningú està segur en llur possessió. Si ets comerciant o industrial, el *trust* t'arruina. Si ets obrer, la mecànica t'aniquila. Si ets empleat públic, la crisi o la influència dels altres et tira a la misèria. Si ets escriptor, els escriptors et reventen. Si ets artista, els mateixos artistes procuren tirar-te abaix... Ho exigeix l'afany que de viurer lo millor que un pugui sent tot el món; ho exigeix la lluita afrosa que ha establert la propietat individual.

L'home que per el fet d'haver nascut deuria tenir la vida assegurada, troba els recursos que necessita per a viurer en poder de qualsevol xerraire, i per a pendre'ls-hi ¡quanta lluita, quanta pena, quants sofriments, quanta astúcia, quanta malícia i quant rebaixament! ¿Cóm volem que siguem bons si pel mal assolim el nostre bé?

Si el dret d'un fos el de tots i el pa d'aquell fos el meu pa, acabaria la lluita d'home a home i aquesta energia que la humanitat consumeix combatent al pròxim, podria emplear-se en dominar la naturalesa, en millorar la vida social, en inventar noves maravelles que millorarien la sort de tots, no pas d'uns quants, com succeeix ara.

Que'l món produeix lo suficient per a satisfer la fam de tots els sers que l'habiten, està fora de dubte. Que la llibertat podria ésser un fet amb un sistema econòmic que no exigís dels homes l'ús de la mentida, de la falsetat i del punyal per a defensar i perpetuar llur vida, sols poden dubtar-ho els quins tenen el cor orfe de llum.

LUDOVIC PETRUS.

Per als sentenciats de Benagalbón

L'exercici de la gràcia del indult, sempre deu tenir que ésser aconsellat pel poble a la regia prerrogativa per mediació del govern, quan la veu del país s'aixeca fervorosa demanant pietat per als condemnats pels fets electorals de Benagalbón (Málaga), s'imposa, per excepcionals motius, que'l poble s'agiti per a fer arribar al govern el seu odi contra la pena de mort; una pietat per als que estan sofrint en aquests moments les penalitats de unes hores d'horror per uns fets jutjats ja per l'alta magistratura de la justícia militar.

La opinió, ja quasi unànim manifestada per tota Espanya en favor d'aquests condemnats a l'última pena, no es demana com altres vegades per aquells sentenciats per delictes nefasts, per criminals perversos dels quals la humanitat deu lliurar-se'n pel procediment extrem de eliminació, no, els sentenciats de Benagalbón delinqüents solament des del moment que la exaltació de les passions polítiques—doncs, sabut és que els luctuosos fets d'aquell poble foren originats per qüestions electorals—els portaren

a cometre el delict; eren persones honrades, humils treballadors que jamai havien tingut que veure res amb la justícia.

Les apassionades lluites electorals, en que no sempre la legalitat i la moralitat imperen, i precisament per culpa dels més obligats a que es respectin i prevaleixin, posant enfront en moments desgraciats a la gent del poble i a varies parelles de la guarda civil, la topada que degué evitar-se per les autoritats amperant la legalitat i la justícia, i d'aquesta topada un guarda d'ordre públic en resultà mort.

De la mort del guarda están acusats una dona, el seu marit i un fill, sobre els quals pesa tant extrema sentència confirmada ja pel Consell Suprem de Guerra i Marina.

Peró el cas excepcional a que'ns referim i que cau damunt d'aquests tres sentenciats a mort, és que aquest matrimoni, además del fill gran que comparteix amb ells tan terrible sentència, tenen set fills més! tots ells menors d'edat, nens i nenes de molts pocs anys.

Aquesta circumstancia sola, si no fos prou la pietat i la compassió que sempre a tota persona honrada i d'alts sentiments d'humanitat inspiren les penes de mort, és suficient per a que el Govern realitzi el piados i reparador acte de aconsellar al rei l'indult d'aquests condemnats a mort.

Són set ignocentes i tendres criatures les que's troven baix la terrible, la espantosa i inanerable ansietat de veure la vida dels seus pares i germá pendants d'un acte, d'un impuls de noble clemencia dels obligats a perdonar!

En tals circumstancies, en un cas com aquest, aquí on s'indulten veritables criminals que amb la seva mort no deixarien res darrera seu, és pot negar l'indult del matrimoni i del fill per la mort d'un guarda civil a conseqüència dels fets electorals de Benagalbón?

No; en aquest indult, la mateixa súplica que nosaltres fem, l'ha demanada tota Espanya. Protestem avui, are i sempre, contra la pena de mort; avui, amb més fervor que mai perquè no és possible, sens passar per damunt de tots els sentiments de la pietat que cova dintre del cor dels homes, que aquesta sentència s'executi.

SABADELL FEDERAL, uneix la seva veu en aquestes hores supremes, demanant pietat per aquells que delinquiren en moments de santa indignació.

ECOS

A tots els enterros on el difunt significa una pèrdua en elevades esferes socials, obren la marxa aquests pobres assilats de Casa la Caritat com si fossin els eters comparses destinats a la comedia banal d'acompanyar difunts. Quins encants tindrà per ells la vida si durant la seva joventut trista i abominable, les seves excursions per la ciutat se reduïxen a contemplar la negror dels baguls i a sentir els cants litúrgics dels capellans en repós d'aquella ànima que se'n vá?

No sabem pas que deu passar per la seva ment d'infant, però totes les seves alegries i totes les seves il·lusions deuen ésser marçides per aquestes visions doloroses. Primer, l'amor arbitrari d'unes mares recollides dintre les seves robes negres, aquell capellà que diu missa i parla d'aquell Deu d'extermini i de perdició, l'escola amb els seus professors escolapis amb vestidures també ne-

gres, i després aquests enterros plens de plors i de tristeses, l'uniformitat de la seva vida. Més enllà... per ells no existeix un més enllà plè de cants, de rialles, de clarors, de flors, de perfums o de coses noves que entressin en el seu cos amb claretats diáfanes de sol...

Sempre que veiem aquests éssers que alimenten la caritat oficial per unes mans mercenaries, pensem amb les «Memories de Lluïsa» d'en Raul Brandao, que comencen dient: «Sempre he tingut fret. Aquesta impressió de tenir els ossos gebrats me vé de lluny, de quan era petita...» I quan era petita habitava també en una casa de reclosió.

En la quietut de la mitja tarda, per la nostra rambla s'hi passejava ahir, tot lentament, un cira-botes. Era grandacot, brú, amb uns grans ulls que miraven els aparadors de les botigues sense curiositat, ara la una, ara l'altre.

Vingut potser de la capital, on hi ha més aristocràticisme que aquí, buscava un lloc per a exercir la seva industria. Però no devia saber segurament que aquí fins per als afers més importants usem espadnyes, encare que aquell que porta botes a diari la minyona les hi cira o sino s'ho fa ell mateix.

Ciutat pobre, ingrata, se devia dir el cira-botes i, certament, una ciutat on no s'hi puga viure un xicot nómada com tots aquests, és una ciutat pobre.

SABÉU qu'és la miseria? La miseria és aquell pobre que truca a cada porta, aquell treballador que no guanya prou per a tenir una mica de salut, aquell malalt que s'ha de morir per falta de subsistència. Miseria material, però la miseria moral que's condensa una mica a cada cor dels homes, és potser pitjor que l'altre.

Veieu aquí, en nostra ciutat, un pobre home vell i ceg, acompanyat per un nou Lazarillo que és una noia d'uns set anys que va donant-li la mà. Ell canta al só d'una inarmònica guitarra amb una veu més inarmònica encare, una veu fonda i terriblement dissonant, escampant els seus cants per tots els nostres carrers. La gent no li fa almoïna, segurament per lo poc atractiu dels seus cants i és que per la miseria moral mirem que l'home té mala veu i toca deplorablement la guitarra, no mirem que l'home canta amb tota la vergonya possible i potser ho fa perquè aquella noia que l'acompanya tot donant-li la mà, aquella Lazarillo que l'auarreu, pugui menjar una mica de pa un cop al dia.

De la supressió dels consums

L'impost d'inquilinat

Si un dels impostos que més dificultosos se fan pel seu cobro dels que té plantejats el nostre Ajuntament en el canvi de la seva vida econòmica, es sens dubte l'impost d'inquilinat. No es que are nosaltres volgüem

combatre el citat impost, sino que amb les presents ratlles volem fer unes consideracions sobre la defectuosa manera com aquest se realitza.

Si refractari se fa ara, si dificultats es posen per la bona marxa del seu cobro, més se'n trobarà ara la Comissió d'hisenda amb la manera com ha dut a cap el senyalament del pago dels lloguers i per lo tant del seu respectiu impost. La Comissió d'hisenda no ha cregut en la paraula dels llogaters li ha augmentat el preu dels mateixos, no solament en les cases de lloguers petits, sino fins en aquelles que son més elevats. Degut a aixó son moltes les reclamacions que s'han formulat perquè alguns han sapigut aquesta variació de preus.

No conduirà enlloc aquesta fórmula que han adoptat per satisfer l'impost. Al contrari, les dificultats serán enormes per a portar a cap i amb tota tranquil·litat la seva recaudació. Parlem nosaltres en nom d'alguns que s'han vingut a queixar perquè ens fessim eco de lo que está passant i d'alguns rumors que sentírem. No es aixó cap desafecció envers la nova vida econòmica del Municipi, sino que, amants de totes les justícies, desitgem que's faci amb tota normalitat i sense cap divorci entre la opinió pública i els directors de la mateixa, perquè no sols es faci amb justícia, sino que també amb tota equitat.

Pensin i resolguin els que deuen i poden fer-ho. Si el nostre crit d'alerta val per alguna cosa, que sigui aquesta per la major esplendor a l'obra enérgica i enorme d'uns dignes ciutadans.

Notes musicals

Si avui no dediquessim un entusiasta i veement el·logi a la Orquestra Simfònica de Barcelona i en particular al seu eminent mestre En Joan Lamote de Grignon, mancariem a tota llei de cortesia i d'agraïment.

Del concert que dissapte passat donà dita orquestra en nostre Teatre Euterpe en guardarem perdurable record tots aquells qui vàrem fer acte de presència davant aquest cos musical tan notable, i al recordar-lo forçosament tindrà de sortir a flor de llavi el més falaguer dels el·logis i el goig de aquelles hores transcorregudes tan agradablement es farà nou entre nosaltres.

Verament, i ho diem amb tota la pena, fou de dordre la absència del públic, encare que si bé no era nombrós fou entusiasta i siguié justíssim aplaudit incansable la magna labor de dita orquestra demostrant aixís la seva simpatia i la seva admiració envers la entitat que per primera vegada visitaba la nostra ciutat, obligant a bisar alguns dels nombres de que estava format el programa, un d'ells la hermosíssima obra de Wagner «La Mort de Isolda» on l'amor i el dolor agermanats lluiten desesperadament amb la mort; en aquesta obra la orquestra descrigué justíssimament tota la força patética de l'acció donant color i neguit a les adolorides notes que semblen pantejar al ritme de l'afogament de Isolda; poques vegades segurament s'haurà interpretada tan justament aqueixa página musical i quina labor de execució fou coronada per uns aplaudiments perllongats i insistents.

El delicat «Larghetto del quintet en la» de Mozart, fou objecte també de una expontania ovació. Igualment foren ovacionades la «Simfonia heroica» de Beethoven. «L'aprenent bruixot» de Dukas i el preciós «Scherzo» sobre una cançó popular catalana que és original del senyor Lamote.

Cloué tan selecte concert la marxa de «Els Mestres Cantaires» brillantment executada, al final de la qual es tributà una xardorosa ovació.

Devem fer constar per acabar la nostra més sin-

cera felicitació al eminent Mestre Joan Lamote de Grignon per l'encert amb que dirigí totes les obres aixís com per l'èxit aconseguit en vetllada tan memorable per a tots els qui aimem les veritables manifestacions artístiques.

Notes i comentaris

El nou Comité

Tal com estava anunciat, diumenge passat tingué lloc la votació dels individus que han de formar el nou Comité. Resultaren elegits per majoria de vots, els ciutadans Jaume Xercavins, Josep Orpella, Ramon Baigual, Camil Martí, Joan Puig i Andreu Lladó.

Aquests ciutadans ahir divendres, havien de pendre possessió del seu carreg.

El Bloc Republicà Autonomista

Va constituir un veritable èxit el primer miting donat per aquesta nova força política en la població de Tarragona. El pròxim dia 30 donarà el Bloc un altre miting en Les Borges.

—Notablement mellorat de la malaltia que des de fa temps ve sofrint l'insigne escriptor i altíssim poeta Gabriel Alomar, ha dirigit una salutació carinyosa als organitzadors del Bloc Republicà Autonomista, oferint treballar quan la seva salut li permeti al costat dels seus bons i lleals amics que formen el citat partit.

—El president de la Associació de Mestres Radicals, senyor Durán i Belleza, ha dirigit una carta al senyor Valentí i Camp, adherint-se a la política del Bloc.

—Entre les joventuts barceloneses se vol fer un acte col·lectiu de adhesió al Bloc.

L'Assamblea Republicana de Tarragona

Va revestir una gran importància l'Assamblea Republicana celebrada diumenge passat a Tarragona per judicar la defecció incalificable dels diputats provincials per Reus, senyors Borrell, Alimbau i Vidiella. El poble republicà del Camp no podia deixar aquell acte de traïció als ideals republicans perpetrat per uns homes que s'alien amb els cacics monàrquics de la província en contra dels seus companys de republicanisme permetent que la Diputació provincial que podia constituir-se amb majoria republicana, s'hagi hagut de constituir illegalment amb una pseudo-majoria caciquista i monàrquica.

Això sol explica que a l'Assamblea de Tarragona hi concorreguessin totes les representacions republicanes de la província donant a l'acte una gran significació.

Parlaren en aquest acte, además d'altres oradors, els senyors Marcellí Domingo, Eduard Calvet, Jaume Carner, Antoni Estivill; en Julià Nogués; s'aprovaren les següents conclusions:

Primera. Condemnar amb la més gran energia la conducta dels diputats Borrell i Alimbau, que s'han fet indignes del nom de republicans que pretenen ostentar.

Segona. Que els representants en Corts interposin recurs sol·licitant la nul·litat de la constitució de la Diputació provincial, fent-ne entrega al governador a l'acabar l'acte.

Tercera. Que tots els organismes republicans de la província especialment els del dictricte de Reus dirigeixin comunicacions als senyors Borrell i Alimbau demanant-los la renúncia de l'acta.

Quarta. Que aquestes comunicacions se publiquin en els periòdics i així mateix se dirigeixin als organismes directores dels partits per a que aquests obrin en conseqüència.

Quinta. Invitar a tots els republicans de la província a concórrer a la primera sessió pública que celebri la Diputació.

Sexta. Sol·licitar l'indult dels presos de Benagalbón.

Varies

Persones de influència en el partit radical han dit que el discurs que pronunciarà el senyor Lerroux demà a Santa Creu de Tenerife tindrà una excepcional importància, doncs serà una contestació del jefe del radicalisme espanyol als rescents discursos pronunciats pels senyors Alvarez i Comte de Romanones.

—La Joventut Vanguardia Radical del Poble, de Reus, ha imprés i distribuït unes tarjes postals dirigides al president del Consell de Ministres demanant l'indult dels presos de Benagalbón.

Sessió de l'Ajuntament

Dijous passat celebrà nostre Ajuntament sessió ordinària de segona convocatoria.

Se llegeix i aprova l'acta de la sessió anterior.

S'aproven sens discussió tots els dictàmens que figuren en l'ordre del dia, que són d'escassa importància.

Durant tota la lectura de l'ordre del dia varis regidors discuteixen i gesticulen. Se nota com si un misteri flotés per l'aire. Què deu passar?

Com que no hi ha cap regidor que demani la paraula, s'aixecà la sessió tot seguit.

Noves

S'están fent treballs d'organització per a celebrar en la pròxima Festa Major de nostra ciutat la poètica festa dels Jocs Florals, quin projecte és de desitjar que tingui l'acolliment qu'es mereix per a que es pugui portar a terme amb falaguer èxit.

—La secció excursionista del Círcol Republicà "Brot Vallesenc", està ultimant els detalls de una excursió que efectuarà dintre poc a Capellades.

Tant atractiva excursió fa preveure que's veurà forsa concorreguda.

—Dimarts pròxim, en el teatre Euterpe tindrà lloc la segona funció de la tanda que ha organitzat "El Teatre Català" amb el nom de Cicle Històric de la Comedia Catalana, posant en escena el drama "Girasol" i la marina de l'Apeles Mestres "Marina".

S'ens diu que l'autor de "Girasol" l'eminent dramaturg Ignasi Iglesias assistirà a la representació de la seva obra.

—En la subscripció pública de 6.619 títols de l'emprèstit de la Mancomunitat han sigut suscrites 18.081 obligacions o sigui casi el triple de les que es llençaren al mercat.

—El Centre Excursionista del Vallès ha organitzat un atractiu passeig marítim nocturn que's verificarà avui dissabte, conforme l'itinerari que segueix:

Sortida, de la Estació, en el tren de les 13'43 per arribar a Mongat a les 15'40 i embarcar poc després en grups de tres en diferents bastiments de pesca cap als sardinals.

L'arribada a la mateixa platja a la matinada del diumenge, poguent-se descansar unes quantes hores en les habitacions que hi haurà disposades.

Se podrà arribar a Sabadell abans de migdia.

—Com sempre, avui debutaran en l'Eden Salón aplaudides artistes, lo que farà que aquest music-hall se vegi forsa concorregut.

—Nostre company en la premsa En Wifred Paulet de Miralles, Director de l' "Eco de la Industria" és autor d'un invent, del qual s'ocupa la premsa.

Se tracta, doncs, d'un invent naval de importància; la manera de fer "insubmergibles" els vaixells, tant de guerra com mercants.

L'invent consisteix en formar una base d'aire sobre la qual descansi el vaixell quant aquest deu submergir-se per la acció de l'aigua que li penetra al cubrir-se una via, ja sigui per acció d'ésser torpillejat, o haver topat amb bancs o amb altres cosos; de manera, que essent superior la resistència (aire) a la potència (vaixell) priva que aquest s'enfonzi conservant la seva flotació.

Realment es tracta d'un estudi meravellós, que ha merescut els elogis de quantes persones tècniques s'han aperçut de la idea, les quals han dit que en les actuals circumstàncies aquest invent ha de venir precedit de fama mundial.

—El Círcol Republicà Federal de la Creu-alta, amb motiu de la seva festa major ha organitzat grans balls i concerts per avui dissabte, nit; i demà diumenge, concert matinal, i balls tarde i nit.

Els programes a càrrec de l'orquestra Muixins.

—La "Comissió Executiva dels actes "Pro-Bèlgica" se reüní el passat dimecres al objecte de determinar la fetxa en que han de celebrar-se els varis actes que té casi ja completament organitzats, acordant-se que aquests tinguin celebració els dies 13 i 20 del pròxim mes de Juny.

Més endavant donarem notícies detallades dels festetjos que en els referits dies tindrán efecte, podent avançar que revestirán gran importància i interès.

—Organitzada per la Junta de Museus i Excavacions, demà, dissabte, a un quart de deu de la nit, es celebrarà una conferència en el saló de sessions de les Cases Consistorials, en la que parlarán sobre el tema "Importància de les excavacions de la Salut", el doctor Amorós, catedràtic d'Arqueologia de la Universitat de Barcelona, i el doctor Mora, excatedràtic de dita assignatura en la de Saragoça i actualment de la de "Concepte de l'art" en la Escola de Belles-Arts de Barcelona.

L'acte serà públic.

—En els aparadors de la acreditada Sucursal Juvé i Sierra d'electricitat, hi està exposat un magnífic aparato de Telegrafia sistema "Breguet" destinat a la Escola Industrial d'aquesta ciutat, com a donatiu que fa dita casa.

Es molt digne d'elogi aquest procediment, que per nostra part felicitem; fent vots per a que se sapiga imitar semblant generositat, ben esmersada per cert, a profit del embelliment de nostra Escola Industrial, com també per a contribuir a facilitar els coneixements pràctics dels alumnes de la assignatura de Física.

—Ha visitat nostra redacció el periòdic portaveu de la joventut U. F. N. R. de Barcelona "Germinal". Establim amb gust el canvi.

—Continuen, amb gran activitat, els treballs de convertir en un elegant "Bar" l'establiment de begudes que té instal·lat a la Rambla el nostre amic J. Mondil. Podem assegurar que aquest "Bar" constituirà una millora notabilíssima i reünirà totes les condicions desitjades. L'elegant "Bar" que s'inaugurarà dintre de poc temps, hi tindrà lloc una esplèndida festa, de la que'ns ocuparem en dia oportú.

—En els cines Campos, Cervantes, Imperial i Euterpe, tindrán lloc grans sessions de cine i varietés.

Kiosc de Canaletes

Cervesa **E. Petry.**

S. EN C.

Exigeixis en els taps la marca del Representant

Gasseosa F. PANÉ

Se serveix a domicili

Rambla, 198

Latorre, 2

Fàbrica de gorres

de

Ignasi Cassadó

Especialitat en gorres a mida

Rambla, 56: Sabadell

DEMANEU A TOT ARREU EL LICOR

MIELLINE

HIGIÈNIC I DIGESTIU
A BASE DE MEL ::

Representant: **JOAN JUNCÀ**; Llovet, 17

JOHN MANICH

Dipòsits, vigues i voltes de

"CIMENT ARMAT"

Turull, 49 i 51 Telèfon 531

Aviat...

SABATERIA TOUS

*Es la casa que ven el calçat més elegant
i més ben confeccionat a preus reduïts*

Fotografia Moderna

Fotografies, Ampliacions
Postals i Reproduccions

:: PREUS ::
ECONOMICS

Gurrea, 50
Sabadell

